

רע"פ 2572/16 - חנナル סויסה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 2572/16 - א'

לפני:
ה המבקש:

כבוד השופט א' שהם
חנナル סויסה

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשה לרשות ערעור על פסק דין של בית המשפט
מחוזי בירושלים, מיום 6.3.2016, בעפ"ג
15-08-055330, שניתן על ידי כבוד השופטים ר' כרמל;
כ' מוסק; ו-ש' רנר

בשם המבקש: עוז'ד אתי טויל

החלטה

1. לפניו בבקשת רשות ערעור על פסק דין של בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופטים ר' כרמל; כ' מוסק; ו-ש'
רנר), בעפ"ג 15-08-055330, מיום 6.3.2016, בגין נדחה ערעורו של המבקש על גזר דין של בית משפט השלום
בירושלים (כב' השופט א' קורנהאוזר), בת"פ 15-05-40273, מיום 20.7.2015.

רקע והליכים קודמים

2. ביום 5.7.2015, הורשע המבקש על בסיס הודהתו, בשתי עבירות של הסעת תושב זר השווה בישראל שלא כדין,
לפי סעיף 12(ג) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952 (להלן: חוק הכניסה לישראל), ובعبارة של סיוע לכינסה
 לישראל שלא כדין, לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, בצוירוף סעיף 31 לחוק העונשין, התשל"ז-1977. בכתב

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסקי דין

האישום, מפורטים שני אישומים אשר מיוחסים לבקשתו: לפי עובדות האישום הראשון, ביום 18.5.2015, בשעה 21:11 Uhr, הסיע המבוקש ארבעה תושבים זרים השוהים בישראל שלא כדין (להלן: **השב"חים**) בצומת היישוב נווה מיכאל. נאמר בכתב האישום, כי **השב"חים** עלו על רכבו של המבוקש באזור השטחים, וכאשר הגיעו סמוך למיחסם ג'בעה, ירדו **השב"חים** מן הרכב, והתרו את כבודתם בתוך הרכב, והmobkash עבר את המיחסם. לאחר מספר מטרים, בתוך שטח ישראל, עצר המבוקש את רכבו והמתין לשב"חים. **השב"חים** עקפו את המיחסם, בדרך שאינה ידועה למשימה, עלו על רכבו של המבוקש, ונערכו במקום, יחד עם המבוקש. כפי שמתואר באישום השני, ביום 3.12.2014, בשעה 16:17 Uhr, הסיע המבוקש שלושה תושבים זרים השוהים בישראל שלא כדין, בשכונת רמת בית שם.

3. ביום 20.7.2015, ניתן גזר הדין בעניינו של המבוקש, ובו החלטת בית משפט השלום לקבוע מתחם ענישה לכל אישום בנפרד. אשר לאישום הראשון, נתן בית משפט השלום את דעתו לנטיות ביצוע העבירה, ובין היתר, لكن שההסעה נעשתה אל תוך מדינת ישראל מן השטחים; למספר **השב"חים** שהוסעו; לכך שצדדים של **השב"חים** נותרו ברכב כדי להקל עליהם את מעבר מסביב למיחסם; ומנגד, לכך שהmobkash לא קיבל תמורה על המעשים שביצעו. אשר לאישום השני, התייחס בית משפט השלום למספר **השב"חים** שהוסעו בתוך גבולות המדינה; וכן לכך שלא וויסה לmobkash לקבל תמורה בגין המעשה. על בסיס האמור, קבע בית משפט השלום, כי על מתחם הענישה בגין האישום הראשון לנوع בין 5 חודשים, שיוציאו על דרכו של עובdot שירות, בין 18 חודשים לירצוי בפועל, בנוסף לכנס בסכום שבין 1500 ל-7000 ₪. לעניין האישום השני נקבע, כי מתחם הענישה יעמוד על מספר חודשים מסוים בודדים, לירצוי על דרכו של עובdot שירות, ועד ל-12 חודשים לירצוי בפועל. זאת, בנוסף לכנס אשר ינווע בין 1000 ל-4000 ₪.

בגירת עונשו של המבוקש, התייחס בית משפט השלום לנטיותיו האישיות, ובין היתר, לכך שהmobkash הביע חרטה וקיים אחריות מלאה על מעשיו; לכך שהוא מספר ימים במעצר, וכן נמצא במעצר בית למעלה מחודש; וכן שיש לmobkash עבר פלילי, אולם מדובר בעבירות שונות מן המקהלה דן, אשר בוצעו לפני שנים רבות. עוד ציין בית משפט השלום, כי יש לתת את הדעת לכך שהmobkash עומד להפוך שוב לאבא, "עובדת המצביעה על השפעת העונש על משפחתו הקרובה של הנאים [mobkash], כמו גם עובדת שיש בה להעלות את הנאים [mobkash] על מסלול חיים נורמטיבי". נוכח האמור, החלטת בית משפט השלום שלא להטיל על mobkash עונש של מאסר לירצוי בפועל, וכן קבע כי יש לגוזר בעניינו עונש כולל בגין שני האישומים בהם הורשע. אשר על כן, השיטת בית משפט השלום על mobkash את העונשים הבאים: 6 חודשים מאסר, לירצוי על דרכו של עובdot שירות; חמישה חודשים מאסר על-תנאי, לבלי עבור mobkash, בתוך 3 שנים, עבירה על חוק הכנסת לישראל; פסילה מלקלבל או להחזיק רישיון נהיגה לפחות 6 חודשים; 6 חודשים של פסילה על-תנאי, לבלי עבורה mobkash, בתוך 3 שנים, עבירה על חוק הכנסת לישראל; וכן בסכום של 2500 ₪. יותר, כי בית משפט השלום החליט שלא לחייב את רכבו של mobkash.

4. המבוקש הגיש ערעור על גזר הדין שניתן בעניינו, אשר נדחה ביום 6.3.2016, על ידי בית המשפט המחוזי בירושלים. בפסק הדין, קבע בית המשפט המחוזי, כי אין מקום להתערב בעונש אשר הושת על mobkash, כיוון שהוא משקף את כלל השיקולים הרלוונטיים בעניינו. תאריך התיציבותו של mobkash לביצוע עובdot השירות, ולהפקחת רישיון הנהיגה שלו נקבע ליום 10.4.2016.

הבקשה לרשות ערעור

5. ביום 29.3.2016, הגיש המבוקש בקשה לרשות ערעור על פסק דיןו של בית המשפט המחוזי, ובזה מיקד את

טענותיו כלפי רכיב הפסילה בלבד. לטענותו של המבוקש, יש ליתן משקל נכבד לשיקולי השיקום בעניינו, וזאת לאור "רצן ומוטיבציה יוצאי דופן לתפקיד ולהשתלב בחברה בצורה נורמטיבית ותקינה". המבוקש מושג על רכיב הפסילה בעונשו, וזאת, בין היתר, כיוון שלשלתו, רכבו עשוי לסייע לו בתהילך שיקומו, במסגרת עובודתו של המבוקש אצל איננו בחברת גרייה שבבעלותה. על כן, סבור המבוקש כי יש ליתן לו רשות לערער, לקבל את ערכו לגופו של עניין ולבטל את רכיב הפסילה בגזר הדין שניית בעניינו. ביום 6.4.2016, הוגשה בקשה לעיכוב ביצוע של רכיב הפסילה בעונשו של המבוקש.

דין והכרעה

6. **דין הבקשה להידחות.**

7. הלכה מושרשת היא, כי בקשות לרשות ערעור תתקבלנה במשורה, במקרים בהם עולה שאלת משפטית עקרונית רחבה היקף וכבדת משקל, אשר חורגת מעניינים של הצדדים להילך; או כאשר סבור בית המשפט כי קיים חשש לעיוות דין חמור או לא-צדק מהותי אשר נגרם למבחן בהיליך המשפטי נגדו (רע"פ 2649/16 קיסוס נ' מדינת ישראל (6.4.2016); רע"פ 2468/16 קיסר נ' מדינת ישראל (28.3.2016); רע"פ 2396/16 מאיר שבת נ' מדינת ישראל (27.3.2016)). כאשר הבקשה מוגשת לעניין חומרת הענישה, תינתן רשות לערער רק מקום שבו העונש חורג באורח קיצוני מדיניות הענישה הנוגגת (רע"פ 361/16 עדאם נ' מדינת ישראל (16.3.2016); רע"פ 1940/16 פולק נ' מדינת ישראל (14.3.2016); רע"פ 1878/16 אטרש נ' מדינת ישראל (9.3.2016)). הבקשה שלפני איננה עומדת באמותה המידה אשר פורטו לעיל, ומסיבה זו בלבד, יש בכדי לדוחותה.

8. בבחינת מעלה מן הצורך אציג, כי תהיליך השיקום של המבוקש, לא נעלה מעניין בית משפט השלום, אשר קבוע על אף חומרת העבירות שבוצעו על ידי המבוקש, שלא להשית עליו עונש של אסור לRICTO בפועל. כמו כן, תקופת הפסילה שהוטלה על המבוקש איננה ארוכה כלל, ובפרט, ביחס למשעים שביצע, כפי שהם עולים מכתב האישום. העונש אשר יצא מתחת ידו של בית משפט השלום רואי ומאוזן, ואני סבור כי יש מקום להתרבותה של ערכאת הערעור בעניין זה, לא כל שכן, ערכאת ערעור "בגלגול שלישי".

9. אשר על כן, דין הבקשה לרשות ערעור להידחות. הבקשה לעיכוב ביצוע, אשר הוגשה ביום 6.4.2016, מתיתרת בזאת.

ניתנה היום, כ"ז באדר ב התשע"ו (6.4.2016).